

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XII [i. e. XXI] Nun itaq[ue] quu[m] intelligas optime lector a quibus ista de sacerdotio doctrina syncaeriter ad nos usq[ue] promanauerit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

aperta cōsideret, si postremo contueat omnium ecclesiarum nulla dissidente per tot annorum curricula conspirationē fuisse tam unanīmē, nunquā putabit (opinor) uni Luthero iam primū illuxisse ueritatē, quā nemo priorū patrū potuit an suspicari, imo cuius contrariū omnes uno ore iam olim asseuerauerāt. Nā si tādīu ueritas in tenebris conclusa delituisse, ut unū Lutherū post tot annorum centenarios expectaret liberāda, frustra Christus de maioribus nostris tantā curā habuit, frustra similiter et Christi spūs ut doceret eos omnē ueritatē fuerat missus, frustra quinetiā ab illis toties petita fuit & quæsita ueritas, dū interea tā unanimiter omnes mendaciū adeo perniciosum ecclesiis prædicassent. **Q**uod si in ijs erratū est, quæ tantopere ad fidē spectant, incassum profecto tincta sunt (ut Tertuliani uerbis utar) tot millia milliū, Incassum itē facta sunt tot opera fidei, tot etiā uirtutes, totq; charismata incassum operata sunt, tot sacerdotia, tot ministeria perperā functa sunt, tot deniq; martyria perperā & inuacuū perpesta, quandoquidē hos omnes errorum fide constat esse defunctos. Nam absq; recta fide nullus illorum deo placere potuit.

¶ Nunc itaq; quū intelligas optime lector a quibus ista de sacerdotio doctrina syncæriter ad nos usq; promanauerit, nimirū a sanctissimis & eiusdē eruditissimis uiris, quorum nonnulli fuerāt apostolici, qui & illā haud dubie pridē ab apłis acceperunt, quūq; Lutherus nihil eiusmodi pro sua parte queat producere uti mox apertū erit, quis tā salutis suæ prodīgus habēdus est, ut uelit, illis reiectis, de animæ suæ incolumitate cum Luthero periclitari? Nā cui potest ambiguū esse quin uia tutior omnino sequenda sit & maxime quando scriptū est. **Qui amat periculū, in eo peribit.** Et quomodo nō erit uia tutior, si quis cū tot patribus eruditione iuxta ac uitæ sanctimonia clarissimis sentiat, q̄ si Lutherum aduersus omnes illos sequatur. Nā qui sequit̄ illos patres tanta concordia rē illā affirmantes, Ecclesiā haud dubie sequit̄. Qui uero ecclesiā sequit̄, in re qua uis ad fidē spectante, falli nō potest, quū ipsa sit colūna basisq; ueritatis. Quare tutior omni nouia fuerit patribus illis subscripti debet, here, neq; potest quisq; citra manifestū aiæ suæ discrimen, his

CONGRESSVS PRIMVS

XXII

Ecclesia quæ
fuerit.

relictis, Lutheri partes amplecti.

¶ Cæterū ut probemus illum ecclesiam sequi, quisquis priores patres, tanto consensu rem istam attestantes, sequit. quid precor aliud ecclesia tunc erat, q̄ cœtus quidam ex presidibus & subditis integre collectus. At palam est cunctos illos præfides a primordijs ecclesiæ sic docuisse, cunctosq; subditos id ipsum dogma recepisse. Quocirca nemini potest in dubiū uerti, quin is qui sic crediderit, ecclesiam fuerit secutus. Tutior itaq; securiorq; uia prorsus existimari debet, sententijs tot patrum accedere, quibus nemo orthodoxus per tot secula reclamauit, q̄ Lutherum iam proclamatissimum hæresiarcham sectari. Nam quis ambigere potest, quin priores patres quibus imperatum fuit, ut docerent, quiq; a spiritu sancto constituti fuerant in id munus, certissimam ab ipso spiritu ueritatem edocti sint, præsertim in his dogmatibus, de quibus nulla fuit unquam inter eos controuersia. Quamobrem quisquis a Luthero steterit aduersus illos patres, & maxime quum neq; scripturam Lutherus euidentem, uti mox fiet dilucidum, neque cuiuspiam orthodoxi testimoniū, pro sua parte produxerit, is haddubie non in ambiguū, sed in apertissimum periculum se præcipitat. Et hætenus pro primo congressu sit dictum.

CONGRESSVS SECVNDVS

.I.

Intentio
authoris

Aeterum ut res etiam per scripturas solidius comprobetur, quedam axiomata statuere conabimur quibus dilucidum erit nequaquam ab hominibus, hoc munus quod sacerdotiū uocamus, confictum esse, quemadmodum Lutherus astruere conatur, sed diuinitus institutum.

Ego tamen hoc initio de uocabulis minime contendā, hoc est quo nomine uocandi sint hi quos appellamus hodie sacerdotes. Nihil enim (quantum ad hanc disceptationem attinet) referre uolo, sacerdotes ne, an presbyteri, an pastores, an quis uis aliud uocitentur.

Ostendam, equidem oportere quosdam esse medios inter